

els pescadors arrelats, dirigits per un de vell i ple de bona erudició: només hi ha secretari municipal des de l'any 1900, però ja abans *La Bailia*, a la Casa de la qual se celebra cada any el sorteig dels redolins de les pesqueres, afegeixen que hi ha un decret de 1250 on es parla dels pescadors del Cabanyal i del *Palmar* a la parr. de St. Andreu prop dels Correus: no verifico que hi consti el nom del segon.

Hi ha un vell i independent *HOMÒNIM* avui Torre del *Palmar* en te. de Dénia (Mateu i Ll., *El P. Val.*, p. 55). D'aquest hi ha segura i antiga doc.: a. 1306: «lo de Denia --- in term. dicti loci, lo *Palmar*, supra carrariam q. d. de Valencia» (*El Arch.* II, 351). També dit *Vilanova del Palmar* (*El Arch.* VII, 427).

ALTRES varis. De cap a cap del domini ling., fins al bell cim dels Pirineus. Pic de la *Palma*, 2474 alt. entre Capcir i Cerdanya, entremig d'*Els Angles* i Formiguera (m. fr. a 1:50.000): situació que evidencia independència del nom de planta: metàfora o simbolisme d'arrel plasto-cromogràfica.

La Pauma, cala i Punta a la Costa Brava, no gaire enllà en el camí de Tossa a Pola (1927, exc. 119, 1953, encara es recorda 1980). *La Pauma* «lloc» menorquí te. Favàritx (*Dag.* XLIV, 57.6, Masc. 12A6). *Palmares* el bosc de palmes o Palmeres d'Elx. *Les Palmes*, regió deserta entre Cast.Pna., Cabanes i Orpesa. Coll del *Palmerar* a. 1652, prop d'Andratx (*Dag.*).

A separar absolutament del *Palomera* i el seu diminutiu *Palmerola* (poblets del Ripollès, que apareixent des del S. IX en la forma *Palumbaria* i *Palumbariol* es revela com resultants d'una síncope en el ll. *PALUMBARIOLA*, dim. del conegut *Palomera* 'lloc de pas dels tudons' o *PALUMBES*.

En canvi n'és un derivat (morfològic. un poc singular): *PALMANILL* llogaret de l'alta Cerdanya, agre. a Estavar, a la r. de Targasona.

MENCIONS ANT. 1265: «villarium de *Palmanill*» (Ponsich, *Top.* 142); 1287: «G. de Mora, de *Palmanill* et de P. Baladoza» (Delcor, *Juifs de Puigcerdà. Sefarad*, 1966, 38); 1298: *Palmanyll* (Po.); 1359: *Palmanill* citat junt amb Targasona (*CoDoACA* XII, 85); S. XIV: St. Pau de *Paumanill* (Pons.); 1628, -*anill* (Pons.); 1632 i S. XIX: *Palmanill* (id.); 1660: *Palmanill*, cedit a França pel tractat dels Pir. (Sanabre, *Tr. d. Pir.*, p. 789).

ETIM. Com que hi ha *Pa-* constant descarto la pensada d'un dim. en *-ill* d'un **Poleman* relacionable amb *POLEMUS* i *POLEMINIUS* (Skok, § 247); i veig que és un dim. en *-ill* (-*ICULUM*) d'un derivat de *Palmar* o forma anàloga: inobjectable semànticament puix que és dessota el citat pic de la *Palma*. Tal com es formà *Cassanedill* (Cerd.) al costat de *Cassanet* (V. art., i cf. Ponsich, *Top.* 107): també es devia crear un **Palmaresdill*, forma d'enredat consonantisme, que amb dissimilació i haplogia se simplificaria en

Palmanenill / *Palmanill*.

Un *PARÒNIM* pirinenc augmenta la versemblança d'aquesta combinació. *Pumanell* (oït *pumənél*) en el lloc mateix: 1926, exc. 68, i VI-1932): vell i gran mas en l'alt Ripollès, sortint del poble de Gombrèn pel camí de Mogrony. Aquí hi ha, doncs, *-ell* dim. més trivial que *-ill*: partint de la variant vocalitzada *Paum-* (que registrem supra en la menció del S. XIV), aci *pəumənél* es reduí a *pum-*.

Derivats més trivials que registro en el P. Val.: 5 masos, barris etc., de nom *La Palmera* a Sta. Magd. de Polpís, Nules, Sella, Benilloba i Elx, *Les Palmere*tes a S. J. d'Alacant; i onze *Palmeral* (o *-alet*) a St. Jordi, Peníscola, Vila-real, Sueca, Vall d'Uixó, 15 Fondegulla, Estivella, Puçol, Olocau, Dénia i Vilallonga.

¹ V. l'opinió detallada de llur mestre en *BDLC* VIII, 1915, 231-2, que segueix escrivint «Ciutat de Mallorca» (*BDLC* X, III 25b), «a la Ciutat de Mallorca» (*BDLC* XI, 28). — ² Llocs diferents? Potser no perquè el te. antic d'Alzira, és molt vast i tot seguit ho veurem a Albalat i a Fortaleny, que ja són més cap a Sollana; i després perquè només es tracta de fer passar aigua d'un lloc a l'altre, i Sollana ja és prop d'Albalat. Àdhuc indrets diferents, podrien tenir un mateix nom, que es repeteix a curta distància.

Palmanill, Palmera, Palmada, Palmerola, Palmes, V. *Palma* *Les Palmoses*, V. *Palamó* *Palmerola* (Rip.), V. *Paloma*

PALOL i *PALOU*

A) 1) *Palol*, poble del Baix Rosselló, prop i terra endins d'Elna. Des d'antic s'hi formaren dos poblets, (1a) *Palol d'amunt* i (b) *Palol d'avall*, amb esgl. de Sta. (Maria) almenys en aquest. És cap a la Torre d'Elna (o Torre del Bisbe): xxv, 66, 69. Creiem que era d'ací el trobador Berenguer de *Palol* (anomenat en ll. d'oc. B. de *Palazol*).

MENC. ANT., que no permeten distingir (a) de (b). 883: villa *Palatiolo* (junt amb Montescot) (Col-le. Moreau II, 211); *Parazols* (*Cat. Car.* II, 372.20). En 3 docs. de fi S. IX: *Palatiolus*, -*um* (*Hist. Lgd.* v, 67, 80, 107); 1005: «ipsa isola *Palazbol[er]*», cit. entre Montescot i Bages (Mor. XVII, 226); 1135: «villa de *Palatiolo*» (Mor. LXVI, 200); 1145: *Palatiolo* (junt amb *Tresnals*: Mor. LXI); 1323: «los termes d'Elna e de *Palasob*» (*RLR* XXXII, 547). L'*InvLC* cita *Paladiolo* a. 979, *Palazol* 1011, *Palaol* 1150, *Paladol* 1159.

a) 938: *Palatiolo Superiore* (Mor. VI, 99v^o); 1020: «in villa *Palacio Rodger* i *Paradol Superiore* vel in villa *Senatore* ad ipso ponte de *Bercal*» (Mor. XX, 246).

b) 949: *Palatiolo Subteriore* (Mor., junt amb *Prin-*